

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Kvædlinger eller Smaakvad

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 47. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1815_251-txt-shoot-idm2000/facsimile.pdf (tilgået 02. august 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Freis Kærlighed.

(Et Mytiske Kvad).

Fortale.

Dette Kvad, som er inddellet i Noedens Mythologie (S. 76—113) er mest frevet for at vise hvor ganske anderledes det oldste Digt: Skirnes Reise, skulle behandles og omarbeides, end i den Fortælling, jeg begyndte min Skribentbane med at nedrive. Kun fra dette forsangelige Stede har det behøjet mig som Heelt, thi det var mig i Grunden modbrydeligt at behandle en Mythe som Historie, uden at kunne angive dens Besydning, og det kunde jeg ikke dengang. Vel synes Kvadet at faae mytisk Besydning ved Huglesangen paa Kvist om Freis Raadsvildhed i Ragnarok, fordi Gerda kostede ham Sværdet, og denne bemærkning findes i Edda selv, men, om der også stod i Edda som det ikke gior, at Loke voldte dette Tab, var Kvadet dog temt, saalænge det si kan udslige, hvad Freis Giftermaal med Gerda i Grunden har at betyde. Nu kunde jeg maaestige det og give Kvadet Besydning, men jeg vil ikke, thi enten maaatte jeg sætte mig som en Gusl paa Kvist i Bacislund, og der gider jeg ikke kommet, mindre hunget imellem de Spogelser, eller jeg skulle omarbeide det Helse, og da var det si længere

et Kvad fra min soncietistiske Tid, som jo dette skal være. Udtukke det vil jeg ikke heller, fordi det baade har Verd i det Enkelte og Sandhed i det Helse, naar det betragtes som et Kvad om nordisk, menneskelig, sandig Kærlighed i mytisk Dragt, thi den inddørtes Strid mellem den renere og den besmørte Kærlighed, og Fryst og Fare, som foregår i vores eget Underst, ses her afbildet tilligemed Ormen som stiller sig den forbudne Frugt, hasnært den er brudt, og spiller den dromde Glæde, hvis Skyggebilleder forblinbede og henrer os. Denne Sandhed tilligemed Knesse af en Besydning jeg ikke faae, gjorde det muligt at jeg kunde begejstres.

Af Vaners milde Stammme
Den blide Frei udsprang,
Da Askraftens Glamme
Gi Vanens Hjerte tvang.

Der fluerede en Længsel,
Der hvidskede en Lyd:
Opbyrd dit gyldne Længsel,
Og sog en større Fryd!

